

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **A. D.**, narozeného dne X, mongolského státního příslušníka, bytem v O., L. 267, zastoupeného Mgr.Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 26.1.2010, č.j.: CPR-17021-1/ČJ-2009-9CPR-C249

t a k t o:

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, ze dne 26.1.2010, č.j.: CPR-17021-1/ČJ-2009-9CPR-C249, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 7.760,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr.Jiřího Hladíka, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, doručenou k Městskému soudu v Praze dne 10.3.2010, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Policie České republiky – Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie (dále též žalovaného správního úřadu), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního úřadu prvního stupně, Policie České republiky - Oblastního ředitelství služby cizinecké policie v Brně, Inspektorátu cizinecké policie Brno, ze dne 2.11.2009, č.j.: CPBR-01946-12/CI-2009-064063, kterým bylo pravomocně zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

Žalobce v podané žalobě namítl, že dne 16.9.2009 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání. Nezákonného postupu vůči žalobci se dopustil již správní úřad prvního stupně, kdy žalobce písemně vyzval k doplnění dokladů, chybějících v podané žádosti žalobce. Písemnou výzvou ze dne 5.10.2009, doručenou žalobci dne 8.10.2009, byla žalobci poskytnuta sedmidenní lhůta k doložení dokladu, potvrzujícího účel pobytu na území České republiky. Žalobce v určené

pokračování

lhůtě dne 14.10.2009 doložil rozhodnutí Úřadu práce ve Zlíně ze dne 12.10.2009, o neprodloužení povolení k zaměstnání, dále žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí a dodatek k pracovní smlouvě, ze kterého vyplývá, že žalobci byl pracovní poměr prodloužen do 30.5.2010. Žalobce má za to, že správní úřad prvního stupně měl buď opětovně vyzvat žalobce k odstranění vad podání, anebo řízení přerušit podle ustanovení § 45 odstavec 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ve Zlíně. Správní úřad prvního stupně však pominul předložení uvedených listin a rovnou žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítl.

Rovněž žalovaný správní úřad se obsahem předložených listin nezabýval a ignoroval fakt, že se žalobce snažil v krátké lhůtě doložit doklady, potvrzující jeho účel pobytu. O odvolání žalobce pak žalovaný rozhodl, aniž by se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami a tím se dopustil hrubého porušení ustanovení § 68 odstavec 3 správního řádu, což podle názoru žalobce způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost.

Žalobce v podané žalobě dále namítal, že žalovaný správní úřad nesprávně posoudil žalobcovu žádost o přerušení řízení jako podnět k přerušení řízení podle ustanovení § 64 odstavec 1 písm.c/ správního řádu, ačkoliv se jednoznačně jedná o žádost o přerušení řízení podle ustanovení § 64 odst.2 správního řádu, kdy správnímu úřadu z dikce tohoto ustanovení vyplývá obligatorní povinnost řízení přerušit na dobu nezbytně nutnou a přihlížet přitom k návrhu účastníka řízení.

Žalobce v podané žalobě v poslední žalobní námitce namítl, že například ustanovení § 46 odstavec 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, předpokládá, že cizinec může na území státu pobývat až šedesát dnů bez povolení k zaměstnání, proto není na místě závěr žalovaného správního úřadu o tom, že by žalobce žádný doklad potvrzující účel pobytu na území České republiky neměl.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu ze dne 23.7.2010 vyplývá, že žalovaný správní úřad neshledal důvody pro změnu původního rozhodnutí a proto odvolání žalobkyně zamítl a původní rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie v Brně potvrdil. K jednotlivým žalobou uplatněným námitkám žalovaný správní úřad uvedl následující :

Spisovým materiálem bylo doloženo, že správní úřad prvního stupně vyzval žalobce dopisem ze dne 5.10.2009 k odstranění nedostatků jeho žádosti. Ve výzvě bylo jednoznačně uvedeno, že žalobce je povinen předložit konkrétně rozhodnutí úřadu práce o prodloužení doby pobytu za účelem zaměstnání. Žalobce byl zároveň poučen o tom, že neodstranění podstatných vad žádosti je důvodem pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odstavec 1 správního řádu. Nebylo tudíž povinností správního úřadu znovu žalobce k doplnění žádosti vyzývat.

Z odvolání žalobce ze dne 2.11.2009 je zřejmé, že žalobce žádal o přerušení řízení do doby, než bude s konečnou platností rozhodnuto o prodloužení jeho povolení k zaměstnání. Správní úřad však dospěl k závěru, že řízení o žádosti o povolení k zaměstnání nelze považovat za předběžnou otázku podle ustanovení § 57 správního řádu, neboť doklad potvrzující účel pobytu je zákonnou náležitostí žádosti o udělení či prodloužení dlouhodobého pobytu.

Z textu odvolání jednoznačně vyplývá, že žalobce dal podnět k přerušení řízení podle ustanovení § 64 odstavec 1 písmene c/ správního řádu, neboť žádal o přerušení do doby, než bude s konečnou platností rozhodnuto o prodloužení jeho povolení k zaměstnání.

Pokud žalobce argumentuje ustanovením § 46 odstavec 9 zákona o pobytu, toto nelze aplikovat na předmětnou věc, neboť upravuje povolení k pobytu za účelem zaměstnání cizincům, jejichž pracovní poměr skončil z některého zákonem uváděného důvodu a cizinec ke dni skončení pracovního poměru pobýval na území státu za účelem zaměstnání.

Žalobce nedoložil ani v průběhu odvolacího řízení doklad, potvrzující účel jeho pobytu, tj. rozhodnutí příslušného úřadu práce, čímž nesplnil povinnost podle ustanovení § 44a odstavec 3 ve spojení s ustanovením § 46 odstavec 6 zákona o pobytu a současně naplnil důvody pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odstavec 1 písmeno c/ správního řádu, neboť v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Obsah spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem a průběh správního řízení, vedeného před správcem daně i žalovaným správním úřadem, vyplývá dostatečně z obsahu podané žaloby i z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu a není s nimi po skutkové stránce v rozporu.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí žalovaného správního úřadu v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a o podané žalobě rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný správní úřad se nevyjádřili výslovně k výzvě soudu ohledně záměru rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání podle ustanovení § 51 odst.1 s.ř.s., ačkoliv oba účastníci řízení byli ve výzvě poučeni o tom, že pokud svůj nesouhlas se záměrem soudu zvolit takový postup nevyjádří ve lhůtě určené ve výzvě, bude mít soud za to, že souhlas byl udělen.

Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního úřadu prvního stupně, kterým bylo pravomocně zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

Podle ustanovení § 66 odstavec 1 písmeno c/ správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Podle ustanovení § 44a odstavec 3 zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se ustanovení § 35 odst.2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahují obdobně. Podle ustanovení § 35 odstavec 2 zákona o pobytu cizinců k žádosti o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem zaměstnání je cizinec povinen předložit mimo jiné též rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání.

V dané věci shledal správní úřad prvního stupně žádost žalobce o prodloužení doby

pokračování

platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání neúplnou, neboť neobsahovala zákonem požadované náležitosti. Správní úřad prvního stupně postupoval podle ustanovení § 45 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Podle tohoto právního ustanovení žádost musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst.2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky. Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (ustanovení § 64 správního řádu).

Podle ustanovení § 64 odstavec 1 písmeno a/ správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2. Podle odstavce 2 téhož právního ustanovení v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni. Podle odstavce 4 téhož právního ustanovení řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavce 2 správní orgán při určení doby přerušení přihlíží k návrhu účastníka.

Správní úřad prvního stupně vyzval dne 5.10.2009 žalobce k odstranění vad žádosti ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení usnesení. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 8.10.2009, takže žalobce byl povinen odstranit vady žádosti do dne 15.10.2009. Jak je zřejmé z podané žaloby i ze spisového materiálu, žalobce před uplynutím této lhůty uvedené vady své žádosti neodstranil, proto správní úřad prvního stupně rozhodnutím ze dne 22.10.2009 řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání zastavil.

Žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení podal dne 2.11.2009 včasné odvolání, ve kterém jednak uvedl, že mu byla pracovní smlouva prodloužena a že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ve Zlíně, kterým mu nebylo prodlouženo povolení k zaměstnání a o tomto odvolání dosud rozhodnuto nebylo, jednak navrhl, aby správní úřad řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání přerušil do doby, než bude s konečnou platností rozhodnuto o prodloužení žalobcova povolení k zaměstnání.

Z výše uvedeného vyplývá, že správní řízení o žádosti žalobce bylo zahájeno podáním této žádosti dne 16.9.2009, přičemž dne 2.11.2009 podal žalobce v rámci odvolacího řízení návrh na přerušení řízení podle ustanovení § 64 odstavce 2 správního řádu.

Městský soud v Praze má za to, že žaloba byla podána důvodně. Žalovaný odvolací správní úřad pochybil, jestliže navzdory žádosti žalobce o přerušení řízení ve věci jeho žádosti meritorně rozhodl, přestože spolu se správním úřadem prvního stupně důvodně dospěl k závěru, že výzvě k odstranění vad žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání žalobce nevyhověl a tato žádost tak i nadále postrádá předložený doklad o povolení k zaměstnání, vystavený příslušným úřadem práce.

V ustanovení § 64 odst.2 správního řádu je přitom výslovně stanoveno, že v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele. Zákon tedy spojuje právo žádat o přerušení řízení pouze s osobou žadatele a podle této úpravy správního řádu nemůže správní úřad žádosti o přerušení žadatele nevyhovět a musí řízení přerušit, má žadatel v tomto bodě

pokračování

velmi silné postavení, které nebylo žalobci v projednávané věci postupem žalovaného odvolacího správního úřadu zachováno. Odvolací správní úřad rozhodnutí o zamítnutí odvolání odůvodnil výhradně konstatováním, že nepředložené náležitosti nebyly ani po výzvě správního orgánu předloženy a jeho odůvodnění, proč podle jeho mínění nebyly splněny zákonem stanovené předpoklady pro přerušení řízení podle ustanovení § 64 odst.2 správního řádu, obsahuje závěry o tom, že souběžně vedené odvolací řízení ve věci rozhodnutí úřadu práce o neprodloužení platnosti povolení k zaměstnání není předběžnou otázkou podle ustanovení § 57 správního řádu. Tato okolnost přitom není pro posouzení věci rozhodná, neboť žalobce nepodal podnět k přerušení správního řízení podle ustanovení § 64 odstavec 1 správního řádu, ale navrhl přerušení řízení podle odstavce druhého téhož právního ustanovení, podle kterého existence předběžné otázky není pro rozhodování o přerušení řízení podstatná. Porušením procesních práv žalobce – v daném případě práva dosáhnout přerušení správního řízení na základě vlastní žádosti – zatížil žalovaný odvolací správní úřad řízení vadou, která mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci samé.

Na základě všech shora uvedených skutečností tedy Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu se zákonem pro podstatné vady řízení, které mu předcházelo. Z tohoto důvodu soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle ustanovení § 78 odstavec 1 s.ř.s. a současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (ustanovení § 78 odst.4 s.ř.s.). Správní orgány jsou právním názorem, vysloveným Městským soudem v Praze, v dalším řízení vázány (ustanovení § 78 odst.5 s.ř.s.).

Na žalovaném správním úřadu nyní bude, aby se znovu zabýval odvoláním žalobce proti vydanému rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání a s ohledem na výše uvedené odůvodnění znovu posoudil, zda byly splněny právní úpravou závazně určené předpoklady pro vydání rozhodnutí ve věci samé.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., podle kterého úspěšnému žalobci náleží náhrada nutných nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,-Kč a náklady právního zastoupení žalobce, které tvoří odměna Mgr.Marka Sedláka, advokáta a jeho nástupce Mgr.Jirího Hladíka, advokáta, za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst.1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst.3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 960,- Kč podle vyhlášky č. 110/2004 Sb. a zákona č. 237/2004 Sb., neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení činí 7.760,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ; to neplatí, má-li

pokračování

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19.října 2010

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu